

73, 110, 116. RĀGA-TAR. 3, 349. — 4) = शारि 7) BURNOUR, Intr. 49, N. 5. 390. SCHIEFNER, Lebensb. 253 (25). der Name wird mit der *Predigerkrähe* in Beziehung gebracht, die aber in den Bomb. Ausg. constant *सारिका* geschrieben wird.

शारिकाकूट n. die *Kuppe der Çarikā* (Durgā), N. einer Oertlichkeit KATHĀS. 73, 111.

शारिकापीठ n. N. pr. einer Oertlichkeit KATHĀS. 73, 114. fg.

शारिकुल adj. P. 5, 4, 120. = शारिव कुलिरस्य Schol.

शारिना s. पूति.

शारिपुत्र s. u. शारि 7).

शारिप्रस्तर (शारि 3. + प्र) m. N. pr. eines Spielers KATHĀS. 74, 179.

शारिफल (शारि 3. + फल) m. n. = श्रष्टापद 7) ein *getüfeltes Brett* zum Würfelspiel AK. 2, 10, 46. TRIK. 3, 3, 202. H. 487. °का AK. 3, 4, 29, 223. m. n. H. 487, Schol. ĠAṬĪDH. im ÇKDr.

शारिशाका wohl verdorben in der Stelle शारिशकैव पुष्यत AV. 3, 14, 5; vgl. शकैव पुष्यत 4.

शारिशङ्खला f. = पञ्चाली, पाञ्चाली *Spielfigur* TRIK. 2, 10, 18. Hār. 171. = पाशकविशेष ÇABDAR. im ÇKDr. Nach ÇKDr. unter पञ्चाली = beng. *क्क* d. i. ein *Feld auf dem* शारिफल.

शारिसुत s. u. शारि 7).

शारीटक m. N. pr. eines Dorfes RĀGA-TAR. 3, 349.

शारीर (von शरीर) 1) adj. (f. ई. Suçr. 2, 333, 11. घा MBh. 14, 442). a) *beinern, knöchern*: शलाका Suçr. 2, 333, 11. — b) *körperlich, im Körper befindlich, aus dem Körper stammend* (Gegens. मानस) H. an. 3, 608. MED. r. 224. पुरुष ÇAT. Br. 14, 5, 5, 1. 6, 9, 11. 7, 1, 12. आत्मन् 11, 4, 7, 1, 21. 2, 1. TAITT. Up. 2, 3. fgg. Bhāg. P. 1, 5, 2. व्याधि Suçr. 1, 1, 9. 4, 7, 5, 7. शल्य 96, 8. व्रण 2, 1, 4. Verz. d. Oxf. H. 314, a, 5. 316, b, 5. कर्मन् M. 8, 273. 12, 7. Bhāg. 4, 21. तपस् 17, 14. शौच M. 5, 110. 139. दण्ड 9, 236. दुःख Spr. (II) 4209. MBh. 3, 65. आबाध 2, 223. 14, 442. R. GORR. 2, 15, 16. रोग Spr. 4945. Mārk. P. 37, 32. 35. Bhāg. P. 3, 22, 37. °व्यवस्था Verz. d. Oxf. H. 65, b, 39. 66, a, 11. — 2) n. a) *Leibesbeschaffenheit* MBh. 15, 938. VARĀH. Bhū. S. 69, 3. — b) ein Hauptstück in der Medicin: *die Lehre vom Körper und seinen Theilen; ein Abschnitt dieser Disciplin* Suçr. 1, 8, 4. 11, 10. 310, 1. 313, 16. bei KĀRAKA das vierte Buch. — c) *faeces* M. 11, 202. diese Bed. ist wohl auch H. an. und MED. gemeint, wo वृषे wohl nur Fehler für विषि ist.

शारीरक (von शारीर) 1) adj. *körperlich*; n. du. so v. a. *Freuden und Leiden des Körpers* Bhāg. P. 3, 31, 19. — 2) n. Titel einer Upanishad Ind. St. 3, 325, 2. — 3) n. so v. a. °सूत्र VEDĀNTAS. (Allah.) No. 3 (शारीरिक). Verz. d. Oxf. H. 257, b, 3. 356, a, 32. °टीका 292, b, 10.

शारीरकन्यायरत्नामणि m. Titel eines Commentars zum शारीरकमीमांसाभाष्य HALL 90.

शारीरकभाष्यन्यायनिर्णय m. desgl. HALL 89.

शारीरकभाष्यवार्तिक n. Titel eines Supplements zum शारीरकमीमांसाभाष्य HALL 202.

शारीरकभाष्यविभाग m. Titel eines Commentar zum शारीरकमीमांसाभाष्य HALL 87. Verz. d. B. H. No. 608. COLEBR. Misc. Ess. 1, 332.

शारीरकमीमांसा f. = उत्तरमीमांसा = ब्रह्ममीमांसा = शारीरकसूत्र =

वेदान्तसूत्र HALL 86: MADHUS. in Ind. St. 1, 19, 3. COLEBR. Misc. Ess. 1, 327. fgg. °भाष्य n. Çamīkarākārja's und auch Rāmānuḡa's *Commentar* zu diesen Sūtra GILD. Bibl. 419. HALL 86. 203. COLEBR. Misc. Ess. 1, 332. Verz. d. B. H. No. 608, fgg. Verz. d. Oxf. H. 221, a, No. 334. fg. 237, a, 34. fg. SARVADARÇANAS. 56, 14 (शारीरिक). °व्याख्या Verz. d. B. H. No. 610.

शारीरकशास्त्रदर्पण m. Titel einer Abkürzung vom शारीरकमीमांसाभाष्य HALL 91.

शारीरकसूत्र n. = ब्रह्मसूत्र Verz. d. Oxf. H. 220, b, N. VEDĀNTAS. (Ausg. von 1829) 1, 7, 8 (शारीरिक, Comm. शारीरिक). HALL 86. °सारार्थचन्द्रिका 94. COLEBR. Misc. Ess. 1, 334. °भाष्यसार Verz. d. Tüb. H. 19. an den beiden letzten Stellen falschlich शारीर st. शारीरिक.

शारीरविद्या f. *die Lehre vom Körper* (von VĀGBHĀṬA) Ind. St. 1, 467.

शारीरिक fehlerhaft für शारीर.

शारू (von 1. शर) s. किंशारू.

शारूक (wie eben) adj. P. 3, 2, 154. Vor. 26, 146. zu Grunde richtend, mit acc. 5, 26.

शारूपवेतस n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 243, b unter सौपर्ण.

शार्क m. = शर्करा ÇABDAR. im ÇKDr.

शार्कक m. 1) ein Stück Zucker. — 2) Rahm H. an. 3, 104. MED. k. 163.

1. शार्कर (von शर्करा) 1) adj. P. 4, 2, 83 (चतुर्थर्थेषु). 5, 2, 104 (मत्वर्थे). = शर्करेव 3, 107. a) *kiesig* P. 5, 2, 105. AK. 2, 1, 11. MED. r. 224. — b) *aus Zucker gemacht* u. s. w.: मय्य Suçr. 1, 189, 18. मधु P. 5, 2, 104, Schol. — 2) m. Rahm (vgl. शार्कक) MED. — 3) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 239, b. PĀNĀV. Br. 14, 5, 14. LĀṬ. 7, 33, 9.

2. शार्कर H. an. 3, 609 fehlerhaft für शाकर.

शार्करक adj. (चतुर्थर्थेषु) von शर्करा P. 4, 2, 83. gaṇa वराहदि zu 80.

शार्करान् patron. pl. zum sg. शार्कराह्य gaṇa कण्वादि zu P. 4, 2, 111. Comm. zu Bhāg. P. 10, 87, 18. sg. Ind. St. 4, 372 vielleicht fehlerhaft für शार्कराह्य.

शार्करान्तस n. Bez. einer Abtheilung der Hāridravīja Ind. St. 3, 239. wohl fehlerhaft.

शार्करान्ति m. patron. von शार्करान् Âçv. Çr. 12, 10, 40.

शार्कराह्य m. desgl. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. Ind. St. 1, 388. Gana ÇAT. Br. 10, 6, 1, 1. KĀND. Up. 5, 11, 1. pl. TAITT. Âr. in Ind. St. 4, 382 wohl fehlerhaft für शार्करान्. f. शार्कराह्यौ P. 4, 1, 74, VĀrtt., Schol.

शार्करिक adj. (चतुर्थर्थेषु) von शर्करा P. 4, 2, 84.

शार्करिधान adj. P. 4, 2, 109, Schol.

शार्करिय adj. bei Wilson und im ÇKDr. falschlich für शर्करिय.

शार्किट adj. von शर्किट. विष AV. 7, 59, 7.

शार्ङ्गलतेदि m. patron. von शार्ङ्गलतेदिन् gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.

शार्ङ्ग m. ein best. Vogel UṇĀdis. 1, 126 (UṇĀVAL. ergänzt ohne Noth *नृः*; शार्ङ्ग hätte man auf शृङ्ग zurückgeführt, nicht auf शर). VS. 24, 33. — Vgl. auch शार्ङ्ग.

शार्ङ्ग 1) adj. a) *hörnend* (von शृङ्ग) Suçr. 2, 49, 3. 353, 7. — b) *vom Baum Çṛṅga kommend*: विष JĀṇ. 2, 111. — c) *mit einem Bogen* (शार्ङ्ग) *bewaffnet* BHĀṬ. 8, 123. — 2) m. ein best. Vogel (vgl. शार्ङ्ग) MBh. 1, 8375. 8402. °पत्नि 7, 1036. शार्ङ्गी *das Weibchen* 1, 404. 8401. — 3) n. a) *Bo-*